

ועז"נ עבודת: במדבר יח' ז'. עיין לעיל
 ח"א פי"ד².
 כי אין: עיין לעיל ח"א פמ"ג³.
 יגיעת בשר: צ"ע אם אתי למעוטי
 "יגיעת נפש" דפמ"ב⁴, ומאי טעמא.
 כמו היראה: עיין לעיל ח"א פמ"ב⁵.
 ששואל"ן על"י: לעיין יפה עינים לשבת
 לא, א. לעיין שוחר טוב⁶.
 כמ"ש בר"ח:
 וכתוב ביראה: משלי ב' ד'. הובא לעיל
 ח"א פמ"ב.
 דרכו: קדושין ב, ב.
 בלק"א: פמ"ג.
 לצרור בצרור החיים: ע"ד שמואל-א
 כה' כט' ("צרורה").
 וקרבת כו': ע"ד תילים עג' כח' ("קרבת
 אלקים לי טוב").
 מחיצה של ברזל: ע"ד פסחים פה, ב⁷.
 מהחיצונים: להעיר מאגה"ת פ"ה.
 תו"א פג, א. לקו"ת במדבר עג, ג⁸.
 אפילו ברשעים: כמ"ש לעיל ח"א פי"ח
 יט'.

יח

כתיב מה: שה"ש ז' ז'.
 ב' מיני אהבות הן: (א) הבאה
 מלמעלה, (ב) הבאה מצד נפש האדם
 בטבע או ע"י עבודה. ובכאו"א מהן כמה
 בחינות, וכמ"ש בארוכה ח"א מפמ"ג
 ואילך. ועיין ג"כ תו"א מז, א. מכתב כ"ק
 מו"ח אדמו"ר לאנ"ש דבילגוריא¹.
 במעמה כי טוב ה': ע"ד תילים לד' ט'
 ("טעמו גו").
 במעמה .. מעין עוה"ב: ע"ד ב"ב טז,
 סע"ב ואילך ("הטעימן").
 נעימות: תילים טז' יא'.
 שנהנין: מזיו השכינה – ברכות יז, א.
 הובא לעיל סי' יז'.
 כתיב שמחו: תילים צז' יב'.
 כהנא ברעותא דלבא שבוזה"ק: צ"ל
 חסר ו'. בלקו"ת דברים ח, ב: "הכהנים
 היינו ברעותא דלבא וכמ"ש בזח"ג
 פרשה שמיני (ד"ט ע"א) דכהני עובדו
 בחשאי אינון". וכ"כ גם בזח"ג קעז, ב.

תמימה, שרומז לששה סדרי משנה – בשייכות
 למ"ש (בשבת שם) בפיסקא הקודמת: "והי' אמונת
 עתיך .. זה סדר זרעים וכו'", שסיימה "ואפ"ה אי
 יראת ה' היא אוצרו".
 (7) ושם: "אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת
 בין ישראל לאביהם שבשמים".
 (8) באגה"ת: "אין שום דבר גשמי ורוחני חוצץ
 לפניו ית' .. אלא כמ"ש .. עוונותיכם היו מבדילים
 ביניכם לבין אלקיכם, והטעם לפי שהם נגד רצון
 העליון וכו'". בתו"א: "משחרב בהמ"ק יש כותל
 ומחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם
 שבשמים, כי הגם שאין דבר חוצץ לפניו ית' .. הרי
 באמת לא אמרו בין אביהם שבשמים לישראל,
 אלא בין ישראל לאביהם שבשמים, שהחיצה הוא
 בפני המקבלים, עוונותיכם היו מבדילים ביניכם
 וכו'". ובלקו"ת (לאחרי שמביא מ"ש באגה"ת
 הנ"ל): "ובר"ח שער הענוה פ"ו .. אינון מחיצה בין
 ישראל לאביהם שבשמים כו' גרמין אפרשותא בין
 קוב"ה וישראל, ודא איהו רזא כי אם עוונותיכם
 היו מבדילים כו' .. שהם הגורמים התלבשות
 השפעת השכינה בע"ס דנוגה כו', וזהו המחיצה
 המפסקת כו'".

(1) נדפס בהוספה לקונטרס העבודה. אג"ק שלו
 ח"ב ס"ע שי ואילך.
 (2) ושם: "אהבה בתענוגים .. כעין קיבול שכו,
 וכדכתיב עבודת מתנה אתן את כהונתכם". וראה
 מ"מ, הגהות והערות קצרות לס"ב" לשם (ע'
 קא).
 (3) ושם: "אי אפשר להגיע לאהבה רבה זו כי ..
 היא מבחי' אצילות כו'".
 (4) ש"אין דרך להשיגה על ידי יגיעת בשר"
 דוקא, משא"כ ע"י יגיעת נפש.
 (5) ושם, בפירוש מ"ש "כי אם ליראה", "לגבי
 משה מילתא זוטרתא היא" – ש"כל נפש .. יש בה
 מבחי' משרעה .. רק מאחר שנתלבשה הנפש בגוף
 צריכה ליגיעה רבה ועצומה כו'".
 (6) בשבת שם: "בשעה שמכניסין אדם לדין
 אומרים לו נשאת ונתת באמונה וכו' ואפ"ה אי
 יראת ה' אוצרו אין, אי לא לא". וביפה עינים מציין
 על "אי יראת ה'": "ע' שמ"ר פ"ל" (ושם יד: "אדם
 שונה הכל, אמרו לו אם יש לך יראת חטא הכל
 שלך, שנאמר והי' אמונת עתיך וגו' יראת ה' היא
 אוצרו").
 [ומציין גם לשוח"ט סי' יט, עה"פ "תורת ה'

תכנס צרתה בביתה: ע"ד ב"ר פע"א, ז
 ("הכניסה צרתה לתוך ביתה").
 עקרת הבית: תילים קיג' ט'. אבל שם
 הפירוש הוא עקרה. ובב"ר רפע"א וסוף
 רות רבה דרשו רז"ל עקרה מלשון עיקר.
 ממחרדו"מ עכ"פ: שזהו מדריגת
 הבינונים, שהיא מדת כל אדם, כנ"ל
 ח"א פי"ב ויד'.
 לשלחה: שזהו מדריגת צדיק שאינו
 גמור.
 לגמרי: שזהו מדריגת צדיק גמור. כנ"ל
 ח"א פ"י, ואין כל אדם זוכה לזה – שם
 פי"ד.
 כדכתיב בכל: משלי ג' ו'. ועיין ברכות
 סג, א¹³. והאריך בזה ביד הל' דעות ספ"ג
 ובח' פרקים פ"ה¹⁴.

וממנה: צע"ק מח"א ספי"א⁹.
 וזהו רוח שמות: דסוטה ג, א¹⁰. כנ"ל
 ח"א פי"ט וכד'.
 בכל מכל כל: נוסח ברכת המזון –
 ע"פ ב"ב יז, א¹¹.
 להוציא ממסגר אסיר: ישעי' מב' ז'.
 ואמיץ לבו בגבורים: עמוס ב' טז'.
 שכלו והשכלתו: צ"ע הכפל. ואולי צ"ל
 שכלו ויכלתו.
 וכמו אש: וכנ"ל ח"א פי"ט.
 ממש דאורייתא: כנ"ל ח"א פ"ד.
 דאורייתא — חד: נסמן בהקדמת
 ח"א¹².
 כתיב צמאה: תילים מב' ג'.
 ושיהי' הלב מלא: כלשון זה איתא גם
 לעיל ח"א פ"ט.

(12) ב"מ"מ, הגהות והערות קצרות לסש"ב"ב
 לשם (ע' י).
 (13) ושם: "איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה
 תלויין בה, בכל דרכיך דעהו".
 (14) ובמק"א (שיעורים בספר התניא ע' 1494
 הערה 25) מוסיף רבינו: "וכפס"ד השו"ע או"ח
 סרל"א בארוכה".

(9) ושם, גבי "רשע וטוב לו", ש"באים לו הרהורי
 תשובה מבחי' הטוב שבנפשו שמתגבר קצת
 בינתיים כו", ולא כמ"ש כאן שהחרטה באה
 מאהבה המסותרת.
 (10) ושם: "אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו
 רוח שטות".
 (11) ושם: "אברהם דכתיב ב'י' בכל, יצחק דכתיב
 ב'י' מכל, יעקב דכתיב ב'י' כל".